

Panium – Huszonegyes szám

A vasárnapi törvény felé irányuló mozgalom a dicsőséges földön

Jeff Pippenger

2026-03-05

A Dániel 11. fejezetének tizenhatodik verstől huszonkettedik versig terjedő története a vasárnaptörvény tipifikációjával kezdődik és végződik. Az, hogy a vonal kezdete és vége ugyanaz, Krisztus kézjegyét azonosítja, mint az Alfa és az Ómega. Prófétai értelemben ez megköveteli, hogy a tizenhatodik verset a huszonkettedik verssel összhangba hozzuk. Amikor ez megtörténik, a dicsőséges föld történetét — amint azt a Makkabeusok vonala ábrázolja — a tizedik verstől tizenötödik versig terjedő történetbe helyezi át.

A Makkabeusok

A Makkabeusok felkelése azt a huszonkét évet jelképezi, amely 1776-ban kezdődött, és akkor ért véget, amikor az Egyesült Államok 1798-ban a bibliai prófécia hatodik királyságává lett. Ez a huszonkettő számát olyan történelmi időszakként azonosítja, amely közvetlenül kapcsolódik az 1798-ban beköszöntő vég idejéhez, ahol Dániel tizenegyedik fejezetének negyvenedik verse kezdődik.

Fontos felismerni a huszonkettő számának 1798-cal való kapcsolatát. A Makkabeus-felkelés, amennyiben az amerikai forradalom előképe, mindkét, a dicsőséges földön végbemenő forradalmat (a szó szerintit és a lelkit) olyan forradalmakként állítja párhuzamba, amelyek elutasították a Szeleukidák és az európai királyok államvezetését, valamint Görögország és Róma egyházi uralmát. Mindkét történelmi bizonyoságtételben Görögország és Róma az északi királyt képviselte.

A Makkabeusok vonala a huszonharmadik versben jelenik meg, ám olyan történelmet képvisel, amely a tizenötödik versben szereplő Paniumnál 33 évvel később kezdődött, és alig több mint száz évvel a tizenhatodik versben szereplő Pompeius előtt. A vonal a kereszt ítéleténél ér véget, olyan ítéletnél, amely Kr. u. 70-ig terjedt, noha ez az ítéleti időszak a huszonkettedik versben egyszerűen mint a kereszt van azonosítva. Prófétai értelemben a Makkabeus-vonal, amely a dicsőséges földet képviseli 1776-tól, majd 1798-cal a Hasmóneus-dinasztiával, azt követően a Heródesi dinasztiával a keresztig és Kr. u. 70-ig, a huszonkettedik versnél ér véget, és huszonkét évvel 1776-tól 1798-ig kezdődik. Az 1776-tól 1798-ig terjedő huszonkét év egyúttal előképezi a 9/11-től 2023-ig terjedő huszonkét évet is, amely Dániel tízben huszonkét napként lett előképezve. A Makkabeus-vonal „huszonkettővel” kezdődik és végződik.

Négy római uralkodó

A tizenhatodiktól a huszonkettedikig terjedő versek közvetlenül négy római uralkodót azonosítanak, és egy másik vonalat képviselnek az igeszakaszon belül. A makkabeus vonal az „ismétlés és kibővítés” elve alapján rendeződik, a római vonal pedig közvetlenül jelenik meg a versekben. Pompeius hódította meg a három akadály közül az első kettőt, miközben Róma Kr. e.

31-ben, az actiumi csatában a bibliai prófécia negyedik királyságaként emelkedett trónra. Őt Julius Caesar, Augustus Caesar és Tiberius Caesar követte. Pompeius hadvezér volt, az utolsó három jelkép pedig császárokként kapcsolódik össze.

A négy uralkodó közül az utolsó a huszonkettedik versben hal meg, ott, ahol Krisztust megfeszítették; ezért Róma négy uralkodója közül az utolsót vissza kell vinnünk a tizenhatodik vers vasárnaptörvényéhez. Ha ezt megteesszük, Pompeius jelentené a négy útjelző közül az első, míg a negyedik és végső útjelző a tizenhatodik vers vasárnaptörvényével esik egybe. A tizenhatodik verset Tiberius Caesar képviselné, a tizenötödik vers paniumi csatáját Augustus Caesar képviselné, a tizenegyedik vers raphiai csatáját Julius Caesar, így Pompeius hadvezér a tizedik verset és 1989-et jelöli.

Ez azonosítja, hogy Dániel tizenegyedik fejezete negyvenedik versének „rejtett történelme” — a Szovjetunió 1989-es összeomlásától a negyvenegyedik vers vasárnapi törvényéig terjedő történelem — három prófétai vonal által van ábrázolva, amelyek a tíztől a huszonharmadik versig terjedő szakaszban megjelenített történelemben találhatók. A Makkabeusok, a római uralkodók és Róma helyettes hatalmainak három csatája.

Ez a harmadik alkalom, hogy hozzátok megyek. Két vagy három tanú vallomásával erősíttessék meg minden szó. 2Korinthus 13:1.

Három helyettesítő háború

A tizedik vers a negyedik szíriai háború végét jelöli, amely Kr. e. 219-től 217-ig zajlott, amikor III. Antiochosz Magnus (a Nagy) újraszervezte erőit a tizenegyedik versben említett csata előtt, amely a raffiai csata volt, s amelyet Julius Caesar képviselne. A tizedik vers azonosítja a Szovjetunió 1989-ben bekövetkezett összeomlását, amint azt a negyvenedik vers ábrázolja, és Pompeius ehhez a történethez igazodik. A tizenhatodik vers Júda dicsőséges földjének meghódítását ábrázolja, amely az Egyesült Államokban bevezetendő vasárnaptörvényt példázza; Pompeius azonban 1989-hez is igazodik, és 1989-ben a modern Róma meghódította első akadályát, de eközben egyidejűleg lelkileg is meghódította a protestáns Amerikát, amikor rávette Ronald Reagant, hogy titkos szövetséget kössön a dicsőséges földdel. A paráznaságot űző római asszonnyal való szövetségekötés egy király részéről lelki paráznaságot jelent.

1989 az az időpont volt, amikor a római parázna elkezd kijönni az ő hetven évéből, hogy paráználkodjék a föld minden királyával. Az első király az Egyesült Államok 1989-ben, mert az Egyesült Államokat Akháb is jelképezi, aki házasságban élt Jézábellel, aki Ézsaiás huszonharmadik fejezetében Tírusz paráznája.

És azon a napon történik, hogy Tírusz hetven esztendeig feledésbe merül, egy király napjainak mértéke szerint; a hetven esztendő végén pedig úgy énekel Tírusz, mint a parázna. Végy hárfát, járd be a várost, te elfeledett parázna; pengess szépen, énekelj sok éneket, hogy emlékeztetbe juss. És történik a hetven esztendő végén, hogy az Úr meglátogatja Tíruszt, és az visszatér nyereségéhez, és paráználkodik a föld színén levő világ minden királyságával. Ézsaiás 23:15–17.

A parázna az „idő végén”, 1798-ban feledésbe merült, amikor megkapta halálos sebét, amint azt Dániel tizenegyedik fejezetének negyvenedik verse ábrázolja. Az „idő végén”, 1989-ben kezd meg halálos sebe gyógyulásának időszakát azáltal, hogy paráználkodik azzal az országgal, amely elsőként fogja kikényszeríteni hatalmának bélyegét. Ezt az országot Akháb, valamint Franciaország jelképezte, amely 538-ban a pápaságot a föld trónjára emelte, és a pápai hatalom felemelkedésének támogatásában a legfőbb királyság volt. Ez okból illetik őket a „katolikus egyház elsőszülöttje”, valamint a „katolikus egyház legidősebb leánya” címmel. Franciaország és Akháb egyaránt tanúsítják az Egyesült Államok szerepét 1989-től a vasárnaptörvényig.

Ézsaiás huszonharmadik fejezetében Tírusz paráznája áll előttünk, aki egyúttal a Jelenések tizenhetedik fejezetének paráznája is, akinek homlokára ez van írva: „A nagy Babilon.” Ez „elfelejtve” marad az Egyesült Államok történelmének idejére, 1798-tól kezdődően, amikor a pápaság megszűnt a bibliai prófécia ötödik királysága lenni, a Jelenések tizenharmadik fejezetének tengeri fenevada. Ekkor az Egyesült Államok megkezdte szerepét mint a bibliai prófécia hatodik királysága, a Jelenések tizenharmadik fejezetének földi fenevada. Végül az Egyesült Államok a Jelenések tizenhetedik fejezetének tíz királya közül a legfőbb királlyá lesz. A „hetven év” időszakának jelképes történelme, „egy király napjai”, azt a hetven évet jelképezi, amely alatt Babilon mint a bibliai prófécia első királysága uralkodott. Ez előképezi az Egyesült Államok történelmét 1798-tól egészen a vasárnaptörvényig, ahol az amerikai történelem külső vonalát a republikánus szarv, belső vonalát pedig a protestáns szarv jelképezi. E két szarv az Alkotmány szívét képviseli, amely az állami kormányzás és az egyházi uralom szétválasztásáról rendelkezik, és Amerika jövőjének tárgya.

Hetven esztendő rendeltetett Tírusz paráznájának arra, hogy feledésbe merüljön; majd a vég idejétől, 1989-től a vasárnapi törvényig énekelni kezd. Titkos szövetséggel kezdte, amikor hatalmába kerítette a protestáns Amerika vallását, és ledöntötte a dél királyának politikai szerkezetét a Szovjetunió összeomlásával. Egy hetvenéves időszak, amely egy olyan történelemben zárul le, ahol Nagy Antiokhosz egy tizenhét éves időszak közepén áll, amely tízre és hétre oszlik, s ezek szorzata „hetven”. Annak a külső kétszázötven évnek a kezdetén, amely Ráfia és Paniom között végződött, a belső, kétezer-háromszáz éves időprófécia kezdődik azzal, hogy Dániel népére „hetven” hét határoztatott el. E hetven hét végén, Kr. u. 34-ben az ókori Izrael örökre elvált Istentől mint az Ő választott szövetséges népe, és Isten akkor házasságra lépett keresztény menyasszonyával, s ekkor a pogányok felé fordult.

Kr. e. 207-ben Antiokhosz a „hetven” közepén áll, azonosítva királysága kedvezményezett nemzeti státuszának lezárulását mint a „dicsőséges földet”, ahol Ő úgy döntött, hogy felneveli a modern Izraelt. Az Egyesült Államoknak mint a hatodik királyságnak a vasárnaptörvény idején bekövetkező vége Ézsaiás „hetven évének” vége. Antiokhosz kétszázötven éves idővonala az Egyesült Államok republikánus szarvára vonatkozó kegyelmi idő lezárulását azonosítja, közvetlenül a tizenhatodik vers vasárnaptörvénye előtt. Az a kétezer-háromszáz év, amely akkor ért véget, amikor 1844. október 22-én megkezdődött az ítélet, előképe annak, amikor az ítélet a vasárnaptörvénynél lezárul. A kétezer-háromszáz év hetven héttel kezdődik, amelyek a szó szerinti Izrael végét azonosítják mint Isten választott népét. A teljes kétezer-háromszáz éves időszak vége a

protestáns mozgalom lezárulásával teljeseedik be, miközben az adventmozgalom folytatódik egészen a vasárnap törvényig. Amikor 1844 zárt ajtaja megismétlődik, az ajtók bezárulnak a republikánus szarv, a protestáns szarv és a kormányzati fenevad előtt.

Antiochusnak a tíz és a hét közötti időszakban állnia annyit jelent, mint próbaidejének végén állnia. Az Egyesült Államok kormányzata, amely a földből feljövő fenevad, számára a próbaidő a vasárnapi törvénnél zárul le, a republikánus szarv próbaideje azonban a vasárnapi törvény előtt zárul le.

Jézus így szólt hozzá: Nem azt mondom neked, hogy hétszer, hanem hogy hetvenszer hétszer.
Máté 18:22.

A „hetvenszer hét” kifejezés az egyetlen hely a Bibliában, ahol a számok ilyen módon, többszörösként vannak kifejezve. A „hetvenszer hét” az a négyszázkilencven év, amely Dániel népe számára „kiszabott”. Ez az a hetven hét, amely megkezd a kétezer-háromszázat, és a kétszázötven év végén, ugyanattól a kiindulóponttól számítva, Antiochus megérkezik a tíz és a hét közepére. Nagy Antiochus ott foglal állást történetének utolsó cselekedeteiben, a nagy küzdelem szent drámájában.

Az 1844-es bezárt ajtó a vasárnap törvény bezárt ajtaját jelképezi, és a tizenhatodik vers vasárnap törvénye előtt egy hétéves időszak kezdődik, amikor Antiochus királyságának végét jelzi, majd királysága a hét év végén be is fejeződik. A hétéves időszak a fenevad képmásának próbaidejét jelképezi, és ez az időszak az első, 321-es vasárnap törvénnyel kezdődik. Az első vasárnap törvény előtt, amely az utolsó vasárnap törvény előképe, egy tízéves időszak van, amely egy ediktummal kezdődik. A 313-as „ediktumnál” megkezdődik a tíz év által jelképezett próba, majd Antiochus meghozza az első vasárnap törvényt, és a köztársasági szarv kegyelmi ideje véget ér. A hét év végén megérkezik Panium és a vasárnap törvény, létrehozva kelet és nyugat megosztását a 330-as évben.

Pompeius

Pompeius a tizenhatodik versben hódította meg a dicsőséges földet, ám a Kr. e. 65-től 63-ig tartó kétéves időszakon belül Pompeius, Dániel 8. fejezetének 9. versét beteljesítve, valójában meghódította „a keletet” és a „[dicsőséges] földet”, előképezve a negyvenedik versben és 1989-ben bekövetkező kettős hódítást.

A harmadik akadályt a pogány Róma számára Augustus Caesar fogja végrehajtani, akit úgy tartanak számon, mint aki létrehozta az első hivatalos római triumvirátust, amely Rómában az első hivatalos hármas szövetséget képviseli. A római vezetők harmadik jelzőpontjánál nyer hivatalos megjelölést a hármas szövetség a római történelemben. A tizenhatodik versben szereplő vasárnapi törvénnél állítatik fel a sárkány, a fenevad és a hamis próféta hármas szövetsége, és akkor a gonoszság madara visszahelyeztetik az ő helyére, Sineár földjére, amint azt Zakariás előadja.

Augustus Caesar hozta létre az első hivatalos római triumvirátust, a történetírók azonban Második Triumvirátusnak nevezik, mert Julius Caesar is létrehozott egy triumvirátust, de az nem a római kormányzat hivatalos triumvirátusa volt. Julius és Augustus Caesar viszonya mint a sárkány, a

fenevad és a hamis próféta hármasszövetségének jelképe a hamarosan bekövetkező vasárnaptörvény idején abban nyer előképi ábrázolást, hogy Julius a vasárnapi törvényhozás kikényszerítésére irányuló mozgalom kezdetét, Augustus pedig annak végét jelképezi. E próféta kapcsolatát Cestius 67-ben végrehajtott ostroma is szemlélteti, amelyet ezt követően Titus ostroma követett. Julius Cestius, Augustus pedig Titus. Julius és Augustus a hármasszövetséget, Cestius és Titus pedig az ostromot jelképezik.

Az az időszak, amikor a vasárnaptörvényért folyó mozgalom prófétikusan 313-ban kezdődik, a milánói ediktumnál van. Ezután 321-ben, a tizenhét éves időszak felezőpontján, megjelenik az első vasárnaptörvény. A királyság keletre és nyugatra való felosztásának harmadik lépése, amely az Egyesült Államokban azok közötti megosztottságot jelképezi, akik elfogadják, illetve akik nem fogadják el a fenevad bélyegét vagy Isten pecsétjét, 330-ban volt. A vasárnaptörvényeknek van egy sorozata, amely egy vasárnaptörvényhez vezet, és 321 az első vasárnaptörvényt jelképezi, amely elvezet 330 utolsó vasárnaptörvényéhez.

Antiochus kétszázötven évével ellentétben Nero kétszázötven éve egy nyolcéves időszakot, az első vasárnaptörvény középpontját, majd kilenc évet azonosít. Szabályra szabályt halmozva Antiochus és Nero két olyan időszakot azonosítanak, amelyeket három határjel képvisel. Mindkét vonalon az első és az utolsó határjel ugyanaz: a kezdeten egy rendelet, amelyet egy házasság jelölt meg, s amely válással végződött, valamint harc az északi király és a déli király között a kezdeten és a végén. A középen álló, 321-es első vasárnaptörvénynek ott kell lennie, ahol Antiochus áll. Ő egy tíz év által jelképezett próbaidőszak lezárásánál áll, és a próbaidőszak Antiochust mint a hét közül való nyolcadikat nyilvánítja ki, miközben képet alkot a fenevadról, aki a hét közül való nyolcadik. Ugyanakkor a száznegyvennégyezer is átmegy egy próbaidőszakon, és a hetedik, laodiceai gyülekezetből a nyolcadik és filadelfiai gyülekezetté alakul át.

Az első vasárnaptörvényénél kezdődik a képmás felállítása, és a Jelenések tizenharmadik fejezetének tizenegyedik versében szereplő vasárnaptörvényénél ér véget; ez a vers szembeállítja az Egyesült Államok kezdetét mint bárányt annak végével mint sárkányt. A tizenhármasszövetség jelképe, és a lázadás jelképe a tizenegyedik vers összefüggésében — valamint az Egyesült Államok sárkányként való megszólalása — a fenevad bélyege; míg azok jelképe, akik Isten pecsétjével rendelkeznek, a tizenegyes szám. Jelenések 13:11 azokat különíti el, akik a fenevad bélyegét vagy Isten pecsétjét kapják meg, a vasárnaptörvény idején, amikor az Egyesült Államok sárkányként szól.

A fenevad képe próbaidejének sajátos jelei vannak, amelyek megjelölik annak eljövételét, miközben annak végét is előképezik. Noétól a kürtzengés ünnepéig Isten soha nem változik; mindig előre bejelent egy próbaidőt annak elérése előtt. Bejelentései az Ő próféta igéjében találhatók. A legtöbb adventista (feltételezem) nem tudja, hogy Jeruzsálem pusztulása során két ostrom volt, sem azt, hogy a végső pusztulás napja az évnek ugyanaz a napja volt, amelyen Nabukodonozor először—alfa-időben—elpusztította Jeruzsálemet és a templomot. Az is lehet, hogy nincsenek tudatában annak, hogy az ostromok szent ünnepeken kezdődtek és egy szent ünnepen értek véget, vagy hogy az ostrom időszaka három és fél év volt. Ha nem ismerik ezeket a tényeket, akkor valószínűtlennek tűnik, hogy felismerjék: Julius Caesar jelöli a fenevad képe

próbaidejének kezdetét annak legtökéletesebb ábrázolásában. A „tökéletes ábrázolás” alatt annak végső beteljesedését értem.

Ugyanez az időszak jelenik meg 1888-tól a vasárnapi törvényig, majd ismét 9/11-től a vasárnapi törvényig; ám a fenevad képmásának felállítására vonatkozó prófétai időszak tökéletes beteljesedése, amint azt Nagy Konstantin képviseli a 313-tól 330-ig terjedő időszakban, a vég idejétől számított nyolcadik elnök elnökségével kezdődik 1989-ben.

Az első vasárnaptörvénytől kezdve a szombat és a vasárnap körüli megpróbáltatás időszaka egy olyan időtartamban bontakozik ki, amelyet Antiochus hét éve jelképez. Antiochus vonalának hét éve megszorozva Néró vonalának kilenc évével hatvanhármad ad, és Kr. e. 63-ban Pompeius meghódította a dicsőséges földet Dániel tizenegyedik fejezete tizenhatodik versének beteljesedéseként. A vasárnaptörvénytől kilenc király el fogja ismerni az Egyesült Államokat mint a tíz király első számú királyát, akik megegyeznek abban, hogy királyságukat Tírusz paráznájának adják, aki azután paráználkodni fog a föld minden királyával.

A tíz szűrről szóló példázat prófétai szerkezetével összhangban a fenevad és a hamis próféta házassága 1989-ben valósult meg, a vasárnapi törvénytől azonban a házasság beteljesedik. E történelem egyik fraktálja az élők ítéletének időszaka, amely 2001-ben, szeptember 11-én kezdődött. Ettől a ponttól a vasárnapi törvényig, a fenevad képmása próbaidejében, amely egyben a száznegyvennégyezer elpecsételésének ideje is, az ítélet végbemegy Isten szövetséges népén, valamint azon a földön, ahol Ábrahám szövetségi próféciajának beteljesedéseként laktak. Ebben az időszakban a laodiceai Hetednap Adventista Egyház ítélteti meg, majd azok, akik magukat szüzeknek vallják. Így a protestáns szarv ítélteti meg, mégpedig azon időszak alatt, amikor előbb a republikánus szarv Demokrata pártja állt ítélet alatt egészen 2024-ig, amikor most a republikánus szarv republikánusainak ítélete folyik. Az alkotmányos kormányzat az a fenevad, amely a két szarvat hordozza, és amely a vasárnapi törvénytől ítélteti meg.

1989-től a vasárnaptörvényig egy fraktál ábrázolódik 9/11-től a vasárnaptörvényig, ám a fenevad képmása felállításának tökéletes beteljesedése a nyolcadik elnökben van, aki a hét közül való. Néró tizenhét éve a 9/11-től a vasárnaptörvényig terjedő történelem fraktálja. Antiochus tizenhét éve ugyanez. Reagan házassága és a titkos szövetség a nyolcadik elnök hivatali idejében nyílt szövetséggel teljesedik be. Az alfa és ómega házasságok közül az elsőt a Patriot Act jelképezte 2001-ben, amikor az angol törvényt római törvénné változtatták. A milánói ediktum házassága jelöli a fenevad képmása felállításának tökéletes beteljesedése kezdetét. Szerkezete a tíz szűz házasságának szerkezetén alapul, és azt a hamis házasságot ábrázolja, amely az igaz házasság idején következik be.

A fenevad képe próbaideje azt a „próbát” jelképezi, amelyen át kell mennünk, mielőtt „elpecsételjük”. Isten háza ítélteti meg először, azután pedig a vasárnapi törvénytől azok ítéltetnek meg, akik Isten házában kívül vannak. A végső ítélet időszaka mind Isten házában, mind azt követően a nagy sokaság között az első vasárnapi törvénnyel kezdődik. Az Egyesült Államokban lesz egy első vasárnapi törvény, amely a fenevad képe próbaidőszakának tökéletes és végső beteljesedése kezdetét jelöli, s amely ezután annál a vasárnapi törvénytől ér véget, amely a

Jelenések 13:11-et teljesíti be. Az a vasárnapi törvény a dicsőséges földön az utolsó vasárnapi törvény. A dicsőséges földön levő utolsó vasárnapi törvény a világ első vasárnapi törvénye, amely a világ számára a fenevad képe próbaidejét jelöli. A világ próbaideje az Egyesült Államokban hozott vasárnapi törvénynél kezdődik, a tizenharmadik fejezet tizenegyedik versében. Amikor az Egyesült Államok a hamarosan bekövetkező vasárnapi törvénynél sárkányként „szól”, a fejezet tizenkettedik versétől kezdődően a világra vonatkozó, a fenevad képe szerinti próbaidőt ábrázolja.

Ezért fontos meglátni Néró kétszázötven éves próféciaját, amely a 313-ban kiadott ediktummal kezdődő tizenhét évvel zárul, amelyet az első vasárnaptörvény követ 321-ben, majd Kelet és Nyugat szétválása 330-ban. Néró vonalának három lépése az üldözésről szól, mivel Néró az üldözés jelképe, a 250 éves időszak pedig a szmirnai gyülekezetet jelképezi, amely 313-ban ért véget, amikor elérkezett a megalkuvás egyháza. A harmadik lépés egy királyság végét jelöli; ezért amikor az Egyesült Államokra alkalmazzuk, a vasárnaptörvényt és a hatodik királyságból a hetedikbe és nyolcadikba való átmenetet jelképezi. Amikor a világra alkalmazzuk, a harmadik jelzőpont az emberi kegyelemidő lezárulása, amelyet előképezett az Egyesült Államok számára a kegyelemidő lezárulása a fenevad képmása világméretű próbaidejének kezdetén.

Ez az oka annak, hogy Augustus Caesar, a négy, a vasárnapi törvényhez vezető római uralkodó közül a harmadik, akit a kereszt jelképez, amint azt a huszonkettedik vers kifejti, képviselheti a keresztet, noha őt Tiberius követi, aki szintén a keresztet jelképezi. A fenevad képének próbaideje kettős próba, amely először a földet, majd a tengert teszi próbára. A föld az Egyesült Államok, a tenger pedig a világ.

A fenevad képének próbatétele a jelek megkettőződését eredményezi; ahol a második időszak alfája egyben az első időszak ómegája is. 321 volt a prófétai történelem első vasárnapi törvénye, és abban a tizenhét évben, amely a fenevad képének próbaidejét azonosítja, 321 az Egyesült Államok első vasárnapi törvénye, amely elvezet a fenevad képének próbaidejében, a dicsőséges földön bekövetkező ómega vasárnapi törvényhez. Mégis, 321 a világ számára is az első vasárnapi törvény, így a 321-es év mind a kezdetnek, mind a végnek a közepét jelöli a fenevad képének próbaidejében. 313 a kezdet, és a kezdet egy ediktum, amely a vasárnapi törvényt előképezi. Néró tizenhét éve a vasárnapi törvények fokozódó időszakát azonosítja egészen az emberi kegyelemidő lezárulásáig.

A rendelet előképezi az első vasárnapi törvényt, amely a kegyelemidő lezárásához vezet. Pompeiust a tizenhatodik versben Júdát elfoglalta, előképezve a vasárnapi törvényt, és Julius Caesar létrehozta az első triumvirátust; noha ez nem hivatalos hármasszövetség volt, a történétírók mégis az elsőként tartják számon. Julius Caesar, mint a vasárnapi törvény hármasszövetségének előképe, Augustus Caesar hivatalos triumvirátusát előképezte, amelyet Tiberius követett a keresztnél. Mind a négy római uralkodó a vasárnapi törvényt előképezi, miként Néró tizenhét évének mindhárom lépése is.

Pompeius 1989-hez igazodik; Julius a tizenegyedik vershez igazodik; Augustus a tizenötödik vershez igazodik, Tiberius pedig a tizenhatodik vershez. A versekben Julius története magában foglalja egyiptomi hadjáratát és Kleopátrát. A történelem Marcus Antonius által ismétlődik meg.

Marcus Antonius Julius Caesar fő hadvezére volt abban az időben, amikor Juliust huszonhárom tördőfessel meggyilkolták. A huszonhárom a vasárnaptörvényt jelképezi, és Julius huszonhárom seb által bekövetkezett halála olyan királyságot jelent, amely a vasárnaptörvénynél ér véget. Marcus Antonius, Augustus Caesar és Marcus Lepidus ezután megalakították az első hivatalos triumvirátust, hogy megbosszulják az ő halálát. E hármasság hatalom egyikeként Marcus Antonius meg fogja ismételni Julius Egyiptommal és Kleopátrával való találkozását.

Akár Julius, akár Marcus Antonius: mindketten Róma jelképei voltak, Kleopátra pedig Egyiptomnak és Görögországnak a jelképe. Ő az egyiptomi görög uralmat képviselte; mindkettő a sárkány jelképe, míg Julius és Marcus Antonius a fenevad jelképei. Női szereplőként ebben a kapcsolatban Kleopátra az egyház volt, Julius és Marcus Antonius pedig az állam. Kleopátra azt az asszonyt jelképezi, aki kétszer szakad el királyi római szeretőitől: először 1798-ban, majd a kegyelemidő lezárultakor, amikor segítség nélkül jut végére. Végso pusztulása Kr. e. 31-ben, az actiumi csatában következik be. Az actiumi csata győztese Augustus Caesar volt, így azt látjuk, hogy Pompeius Egyiptomban halt meg, Juliusnak Egyiptomban volt találkozója Kleopátrával, ez megkettőződött Marcus Antonius történetében, majd Augustus Caesar Actiumnál vetett véget annak a kapcsolatnak. Actium a vasárnaptörvényt jelöli, mert az actiumi csatában harcra el Róma elől a harmadik akadály, és a császári pogány Róma háromszázhatvan éven át kezdett uralkodni, Dániel 11:24 beteljesedéseként.

Pompeius eltávolította az első két akadályt, Augustus pedig a harmadikat.

És egy közülük egy kis szarv támadt, amely igen nagyra növekedett dél felé, kelet felé és a dicső föld felé. Dániel 8:9.

Pompeius 1989, annak a három politikai hatalomnak az első útjelzője, amelyet a modern Rómának le kell győznie, miközben halálos sebe begyógyul. A Szovjetunió, amelyet az Egyesült Államok követ, valamint az Egyesült Nemzetek is Dániel tizenegy negyvenegyedik versében. A pápai hatalom hadviselése politikai és vallási természetű, és prófétai értelemben az Egyesült Államok vallási hatalma akkor győzött le, amikor Reagan és II. János Pál pápa titkos szövetsége megvalósult. A pápaság célpontjai közé három politikai akadály és három vallási hatalom tartozik. 1989-ben a három politikai hatalom közül az egyik elsodortatott; a protestantizmus is, mint olyan tényleges szó, amelynek jelentése: tiltakozni Róma ellen, ugyanebben a történelmi időszakban az Egyesült Államok elnöke által szintén elsodortatott. A három politikai hatalom a Szovjetunió, az Egyesült Államok és az Egyesült Nemzetek, a vallási célpontok pedig a protestantizmus, valamint a sárkány különféle vallásai, amelyeket egyaránt spiritualizmusnak tekintenek. Az a három vallás, amely a világot Armageddonhoz vezeti: a hitehagyott protestantizmus, a katolicizmus és a spiritualizmus; továbbá a pápai hatalom belső küzdelmei az egyházán belüli konzervatív és liberális ideológiák között, valamint az ortodox katolicizmus szakadarságai vallási akadályt képeznek, a másik két vallási akadály pedig, amelyet a katolicizmusnak le kell győznie, a hitehagyott protestantizmus és a spiritualizmus. A protestantizmus 1989-ben elsodortatott.

Ha a katolicizmus belső küzdelmeit — amint azokat a Fatima üzeneteiből származó különféle katolikus próféciaák ábrázolják — elkülönítjük attól a törekvésétől, hogy legyőzze a saját vallásán

kívül álló vallási hatalmakat, akkor a protestantizmus felett aratott alfa győzelme Reagan titkos szövetsége volt, omega győzelme pedig a 2025-ös nyílt szövetség. Az ortodox egyházakkal vívott küzdelmei szintén egy kezdeti, 1989-es győzelemtől a Paniumnál aratott végső győzelemig vannak bemutatva.

Pompeius 1989-cel áll összhangban, és a „kelet” és a „kívánatos föld” fölött aratott két győzelme — amint Dániel a nyolcadik fejezet kilencedik versében azonosítja őket — a pápaság volt Szovjetunió fölött aratott lelki és politikai győzelmét, valamint a vele együtt járó lelki győzelmet jelképezi a magát protestánsnak valló protestantizmus dicsőséges földje fölött. Julius Caesar vereséget fog szenvedni Ráfiánál, miként III. Antiochus is, és miként Zelenszkij is fog. Julius a tizenhetedikről a tizenkilencedikig terjedő versek tárgya, majd Augustus Caesar lép fel mint az adószedés elrendelője. Tiberius Caesar a kereszt idején uralkodik, ezért Tiberius a tizenhatodik vers vasárnap törvénye.

Ez összhangba hozza Augustust a tizenötödik vers Paniumával, a tizenegyedik vers Raphiai csatáját pedig Juliusszal. A Paniumi csata a harmadik világháború, amely közvetlenül a tizenhatodik vers vasárnap törvénye előtt kezdődik, majd az actiumi csatává alakul át. Panium a földi csata volt (az Egyesült Államok), Actium pedig a tengeri csata (a világ). Augustus a négy római uralkodó sorában Paniumnál van ábrázolva, Actiumnál pedig ő volt a tényleges vezető. Paniumnál Antiochus Egyiptommal került szembe, amely Rómával állt szövetségben, Actiumnál pedig Augustus Egyiptommal (Kleopátra) került szembe, amely Rómával (Marcus Antonius) állt szövetségben. Ez azt jelenti, hogy Pompeius a negyvenedik verset 1989-ig jelképezi, Tiberius pedig a negyvenegyedik vers vasárnap törvényét. Julius Caesar 2014-ben jelent meg, amikor kitört az ukrán háború, amelyet Kr. e. 217-ben a raphiai csata előképezett.

Ez azonosítja, hogy a tizenhetedikről a huszonketedik versig terjedő szakasz 1989-ben kezdődik és a vasárnapi törvénynél ér véget, és ezért azt a történelmet képezi, amely egybeesik a negyvenedik vers „rejtett történelmével”. A Makkabeusok prófétai vonala ugyancsak ugyanezzel a „rejtett történelemmel” esik egybe. A római uralkodók vonala a modern Rómát, a Jelenések tizenhatodik fejezetének fenevadját azonosítja, a Makkabeusok vonala pedig a dicsőséges földet, a Jelenések tizenhatodik fejezetének hamis prófétáját írja le. A három csata vonala a dél királya, a Jelenések tizenhatodik fejezetének sarkánya felett aratott győzelmet azonosítja.

Ez a három vonal azt a három hatalmat jelképezi, amelyek a világot Armageddonhoz vezetik, és ezeket a negyvenedik vers a déli királyként, a sarkányként, az északi királyként, a fenevadként, valamint a szekerekként, lovasokként és hajókként ábrázolja, amelyek a hamis prófétát jelentik. A tizedik versről a huszonharmadikig terjedő három vonal azt a három hatalmat ábrázolja a negyvenedik vers rejtett történelmében, amelyek nem többek és nem kevesebbek, mint a negyvenedik vers nyílt történelmében ábrázolt három tárgy folyamatos szemléltetése.

Első vers

Az elsőről a negyedik versig terjedő szakasz az „idő végének” kezdetét 1989-ben azonosítja, valamint az Egyesült Államok nyolc elnökét ettől a kiindulóponttól számítva, és a végső, sokkal gazdagabb nyolcadik elnökkel zárul. A negyedik versben az a király a világ királyává lesz, amint

azt Nagy Sándor, Akháb király, a Jelenések tizenhetedik fejezetének tíz királya, a Nyolcvanharmadik zsoltár tíz törzse, valamint az a tíz nemzet szemlélteti, amely a világ jelképeként jelenik meg Isten Ábrámmal kötött szövetségének legelső lépésében, 1Mózes 15:18–21-ben.

Az elsőől a negyedik versig terjedő szakasz az 1989-től a vasárnaptörvénynél létrejövő hármasszövetségig tartó történelmet ábrázolja a negyvenegyedik versben, és ezért összhangban áll a négy római uralkodóval, a Makkabeusok vonalával, valamint a tizediktől a tizenötödik versig terjedő három csatával, amelyek együttesen a negyvenedik vers rejtett történelmét alkotják.

Az ötödiktől a kilencedikig terjedő versek egy olyan prófétai vonalat tárnak elénk, amely tökéletesen ábrázolja az 538-tól 1798-ig terjedő történelmet, és megadja azt a történelmi és prófétai logikát, amely által megérthető a vég idejének jelentősége a negyvenedik versben. Ez a logika a tizedik verset az ötödiktől a kilencedikig terjedő versek történetére adott megtorlásként magyarázza, és ezáltal meghatározza 1989 logikáját. Ez azt jelenti, hogy Dániel tizenegy elsőől huszonharmadikig terjedő versei öt prófétai vonalat képviselnek, amelyek összhangban állnak a negyvenedik vers rejtett történelmével. Az első négy vers Trumpról szól, a nyolcadik királyról, aki a hét közül való, és akinek rendeltetése, hogy a Jelenések tizenhét hetedik királyságában tíz király királya legyen.

Az ötödiktől a tizedikig terjedő versek az 1798-ig vezető, majd 1989-ig ívelő történelmet azonosítják, amely a negyvenedik vers történelme. A tizediktől a tizenötödikig terjedő versek három helyettesítő háború történelmét azonosítják, amelyek 1989-ben kezdődnek, a második 2014-ben kezdődik, majd 2015-ben fellépett a leggazdagabb elnök. Ezt a leggazdagabb elnököt 2020-ban megölték, és 2022-ben a ráfiai háború eszkalálódott, majd a leggazdagabb elnök 2024-ben visszatért, és 2025-ben mind a fenevad feje, mind a fenevad képmásának feje beiktatásra került.

Ezeket a dolgokat a következő cikkben folytatjuk.